

On birinci İmamımız

Hz. İmam Həsən Əskəri (ə)

Tarixçilərin qeydlərinə əsasən, on birinci İmamımız həzrət Həsən ibn Əli Əskəri (ə) 232-ci hicri-qəməri ilinin Rəbiüs-sani ayının 8-ci, yaxud 10-cu günü dünyaya gəlmiş və 28 il həyat sürmüştür. Həmçinin əksər tarixçilər imam Həsən Əskərinin (ə) 260-cı h.q. ilinin Rəbiül-əvvəl ayının 8-də əbədiyyətə qovuşduğunu qeyd etmişlər. Atası imam Hadinin (ə) 254-cü ildə vəfat etdiyini nəzərə alaraq, imam Həsən Əskərinin (ə) imamət müddəti Şeyx Müfidin rəvayətinə əsasən altı il və Səd ibn Abdullahın rəvayətinə görə isə, beş il səkkiz ay olmuşdur.

İmam Həsən Əskərinin (ə) anasının adının Hədis və ya Hadisə, bəzi qaynaqlarda isə Susən olduğu qeyd edilmişdir. Uyunul-mucizat kitabının müəllifi imam Həsən Əskərinin (ə) anasının düzgün adının Səlil olduğunu demiş və onu O, arif və saleh kəslərdən idi! ibarəsi ilə mədh etmişdir.

İmam Həsən Əskərinin (ə) ləqəblərinin Samit, Hadi, Rəfiq, Zəki, Nəqi və Xalis olduğunu qeyd etmişlər. Həm imam Cavad (ə), həm də imam Həsən Əskəri (ə) İbnur-Rza künyəsi ilə məşhur olmuşlar. Necə ki, imam Hadi (ə) və imam Həsən Əskəri (ə) Əskəriyeyn ləqəbi ilə tanınmışlar. O həzrətin atası imam Hadi (ə) 254-cü ildə şəhadətə çatdıqdan sonra, o həzrətin öz buyruğuna əsasən, oğlu imam Həsən Əskəri (ə) imam oldu.

İMAM HƏSƏN ƏSKƏRİNİN (Ə) DÖVRÜNDƏ VƏZİYYƏT

Qeyd etdiyimiz kimi, Abbasi xəlifələri imamlara qarşı əllərindən gələn bütün təzyiqləri həyata keçirirdilər. Bu təzyiqlər imam Cavad (ə), məxsusən, imam Əliyyən-Nəqi Hadi (ə) və imam Həsən Əskərinin (ə) Samirrada olduğu dövrə özünün son həddinə çatır. Abbasilərin hökuməti zamanı yaşamış üç imam bu təzyiqlərin şiddətindən cavan yaşlarında ikən şəhadət şərbətini içir. İmam Cavad (ə) iyirmi beş, imam Əliyyən-Nəqi (ə) qırx bir, imam Həsən Əskəri (ə) isə iyirmi səkkiz yaşında şəhid olur.

İMAM HƏSƏN ƏSKƏRİNİN (Ə) FƏALİYYƏTİ

Abbasilər hakimiyyətinin amansız təqiblərinə baxmayaraq, imam Həsən Əskəri (ə) bir sıra siyasi-ictimai və elmi fəaliyyətlər göstərmişdir. O həzrətin fəaliyyətlərini aşağıdakı şəkildə xülasə etmək olar:

1. İslam dininin müdafiəsi uğrunda göstərdiyi elmi fəaliyyətlər, müxaliflərin şübhə və iradlarını rədd etmək və əsl İslam ideyasını camaata çatdırmaq;
2. Nümayəndələr təyin etmək, qasid və məktublar vasitəsilə uzaq

yerlərdəki Əhlibeyt ardıcılları ilə əlaqə saxlamaq;

3. Abbasilər hakimiyyətinin son dərəcə nəzarətinə baxmayaraq, gizli siyasi fəaliyyət;
4. Tərəfdarları, xüsusən də yaxın dostlarını maddi cəhətdən təmin etmək;
5. Mühüm şəxsiyyətlərin çətinliklər qarşısında siyasi baxımdan gücləndirmək;
6. İmaməti inkar edənləri cəlb etmək və Əhlibeyt ardıcıllar xatircəm etmək üçün qeybi məlumatlardan geniş istifadə etmək;
7. Tərəfdarlarını oğlu on ikinci imamın qeybə çəkilməsi dövrünə hazırlamaq.

İMAM HƏSƏN ƏSKƏRİ (Ə) SAMIRRADA

İmam Həsən Əskəri (ə) atası imam Hadi (ə) ilə birlikdə o zaman Abbasilərin xilafət mərkəzi olan Samirraya gətirilməsi bir neçə cəhətdən Məmunun imam Rzəni (ə) Xorasana gətirməsi siyasetinə bənzəyir. Bu siyaset nəticəsində əhlibeytsevərlərin imamlı əlaqəsini nəzarət altında saxlamaq və hakimiyyət üçün təhlükə yaranan Əhlibeyt ardıcıllarını tanımaq mümkün idi. Abbasilər imamların digər Ələvilər kimi özlərinə tərəfdar toplamaqla qiyam edəcəklərini təsəvvür etdikləri üçün, onları xilafət mərkəzinə gətirib nəzarət altında saxlayır və ehtimal oluna biləcək qiyamlara mane olurdular.

İmam Həsən Əskəri (ə) Samirrade yaşadığı müddətdə zindana atıldığı bir neçə dəfə istisna olmaqla, həmin şəhərin yerli əhalisi kimi yaşayırıdı. Təbii ki, o həzrətin bütün hərəkətləri hakim dairələr tərəfindən dəqiq şəkildə izlənilirdi. Çünkü imam Həsən Əskəri (ə) də digər imamlar kimi, azad olduğu təqdirdə yaşamaq üçün Samirranı yox, Mədinəni seçərdi. Həqiqətdə, o həzrətin Samirrade uzun müddət qalması xəlifə tərəfindən həbs sayılırdı və bunu başqa cür başa düşmək olmaz. Elə əvvəldən formalaşmış müsəlman icmasının nizamlı fəaliyyəti xəlifənin nəzərində böyük əhəmiyyət kəsb etdiyi və onun narahatlığına səbəb olduğu üçün, bu fəaliyyətlər nəzarət altında saxlanmalı idi. Bunun üçün də imam Həsən Əskəridən (ə) istəmişdilər ki, həmişə Samirrade olduğunu hakim dairələrə məlumat versin. O həzrətin xidmətçilərindən birinin nəqlinə görə, imam hər bazar ertəsi və cümə axşamı günü məlumat vermək üçün xilafət sarayına getmək macburiyətində qalırdı. İmamın bu vəziyyəti zahirdə imama ehtiram kimi qələmə verilsə də, həqiqətdə, xəlifə tərəfindən o həzrəti nəzarət altında saxlamaq üçün yeganə səbəb idi.

Müsəlmanlar imam Həsən Əskərini (ə) görmək üçün çətinliklə üzləşirdilər. Belə ki, bir dəfə

xəlifə Sahibul-Bəsrəni görməyə getdikdə, o həzrəti də özü ilə aparır. O həzrətin səhabələri isə, yalnız yol boyu o həzrəti görə bilirlər. Bu rəvayətdən aydın olur ki, heç kim bir müddət o həzrətlə evində görüşə bilməmişdir.

Əli ibn Cəfər, Hələbidən belə nəql edir: İmam Həsən Əskərini (ə) xilafət sarayına gedəcəyi gün birdən bir qrup o həzrəti görmək üçün bir yerə yiğildi. Elə bu zaman o həzrət tərəfindən bizə bir məktub çatdı. Məktubun məzmunu belə idi: Kimsə mənə salam verməsin, hətta mənə işarə belə etməsin. Çünkü sizin özünüz də təhlükədəsiniz!

Tərəfdarlarının imam Həsən Əskəri (ə) ilə əlaqə saxlamaq üçün nə qədər çətinlik çəkməsi bu rəvayətdən yaxşı şəkildə aydın olur. Təbii ki, o həzrət və imamsevərlər fürsət tapdıqca, üzlərini bağladıqları halda bir-birlərilə görüşürdülər. O həzrətlə ünsiyyət yarada biləcəkləri ən yaxşı vasitə məktublaşma idi.

İMAM HƏSƏN ƏSKƏRİNİN (Ə) HƏBS OLUNDUĞU DÖVRLƏR

İmam Hadinin (ə) oğlu imam Həsən Əskəri (ə) ilə birlikdə Mütəvəkkil tərəfindən Samirraya gətirilməsi onların Əhlibeyt tərəfdarları ilə əlaqələrinə nəzarət etmək üçün bir növ həbs edilməsi idi. Bəzən o həzrətlə oğlunun həbs olunmasında daha çox təzyiqlərdən istifadə edilirdi. Xüsusilə, hakimiyyəti hədələyə biləcək hadisələr baş verdikdə, şəxsən, imam Həsən Əskəri (ə) bəzi yaxın səhabələri ilə birlikdə zindana atıldı.

Abbasilərin xidmətçilərindən və Əmami zindanda qorumağa məmur olan Saleh ibn Vüseyf bəzi Abbasilər tərəfindən Əmama əzab-əziyyət verməyə təşviq edilirdi. O da onların cavabında belə deyirdi: Camaatın arasında tanışığım ən pis iki nəfəri bu işə məmər etdim. Amma onlar imam Həsən Əskəridən (ə) elə təsirlənmişdilər ki, nəhayət, ibadət və namazda yüksək məqama çatdırılar. Bəzi rəvayətlər imam Həsən Əskərinin (ə) zindanda ikən, daim oruc tutduğunu bildirir.

Şeyx Müfid, Məhəmməd ibn İsmayııl Ələvidən belə nəql edir: İmam Həsən Əskəri (ə) Əli ibn Əvtamişin (və yaxud Barmış) həbs edildiyi zindana gətirildi. O, Əbu Talib övladlarının qəddar düşmənlərindən idi. Ona əmr verildi ki, imam Həsən Əskəriyə (ə) əlindən gələn pişliyi etsin. Amma o, Əmamla bir müddət qaldıqdan

sonra ayrılıq zamanı çatdıqda, İmamın ilahi əzəmətini hər kəsdən yaxşı tanıldığını və onu mədh etdiyini söylədiyi halda ayrıldı.

İMAM HƏSƏN ƏSKƏRİNİN (ə) ŞƏHADƏTİ

İmam Həsən Əskəri (ə) 260-cı h.q. ilinin Rəbiül-əvvəl ayının 8-də şəhadətə çatdı. İmam Həsən Əskəri (ə) Samirrada tanınmış bir şəxsiyyət olduğundan, şəhid olarkən Samirra şəhəri matəmə qərq olmuşdu. Əhməd ibn Übeydullah bir rəvayətdə bu matəm səhnəsini belə vəsf edir: İmam Həsən Əskəri (ə) vəfat edərkən hər yeri ağlamaq səsləri bürümüşdü. Camaat fəryad edib deyirdi: İbnur-Rza dünyadan getdi. Bu zaman İmamı dəfn etmək üçün hazırlaşdırılar. Bazarlar bağlandı. Atam (xəlifə Mötəmidin vəziri) Bəni-Haşim, hərbi şəxsiyyətlər, qazılard, katiblər və camaat İmamın cənazəsinə doğru axışdırılar. O gün Samirrada qiyamət qopmuşdu.

İMAM ÖZÜNDƏN SONRAKİ İMAM HAQQINDA XƏBƏR VERİR!

Əhməd ibn İshaq belə nəql edir: Bir gün imam Həsən Əskərinin (ə) hüzuruna getmişdim. O həzrətdən sonrakı imamın kim olacağını öyrənmək istəyirdim. İmam Həsən Əskəri (ə) mənim suallarından öncə buyurdu: Ey Əhməd ibn İshaq! Allah-Taala yer üzünü həzrət Adəmin (ə) yaranışından indiyə qədər höccətsiz qoymayıb və qiyamət gününə qədər də qoymayacaq. Elə bir höccət (nümayəndə) ki, onun vasitəsilə yer əhlindən bəla dəf edilir, yağış yaqdırılır və yer öz bərəkətlərini üzə çıxarıır. Mən o həzrətdən soruşdum: Yəbnə Rəsulillah – Ey Peyğəmbərin övladı! Sizdən sonra kim imam olacaq?

İmam Həsən Əskəri (ə) ayağa qalxb otağa daxil oldu və qucağında on dörd gecəlik aytək parlayan üçyaşlı bir uşaqla geri döndü və buyurdu: Ey Əhməd! Əgər Allahın dərgahında və bizim yanımızda məqam sahibi olmasaydın, oğlumu sənə göstərməyəcəkdir. Onun adı Rəsulullahın (ə) adı ilə eynidir. O, yer üzünü zülm və haqsızlıqla dolduğu kimi, haqq-ədalətlə dolduracaqdır. Ey Əhməd! Onun bu ümmətin arasındaki məsəli həzrət Xızrla Zülqərneyin məsəli kimidir. Allaha and olsun ki, o, qeybə çəkiləcək və qeyb dönəmində onun imamətinə möhkəm bağlanan, imamat xəttində sabitqədəm qalan və zühurunun tezlaşması üçün dua edən ardıcıllarından başqa, heç kim nicat əhlindən olmayıacaq.

O həzrətdən soruşdum: Ey mənim ağam! Bu uşağın Ali-Muhəmmədin (s) Qaimi olmasına dair bir nişanə varmı ki, qəlbim xatircəm olsun! Bu zaman üçyaşlı uşaq dil açıb dedi:

Mən yer üzündə Allahın son höccəti, nümayəndəsiyəm və Onun düşmənlərindən intiqam alacağam. Ey Əhməd ibn İshaq! İndi ki, həqiqəti öz gözünülə gördün, bir daha nişanə istəmə!

Əhməd ibn İshaq həm sualın cavabını öyrəndiyi, həm də Allahın son səfirini görüb ziyarət etdiyi üçün sevinə-sevinə İmamlı (ə) xudafızlaşışib getdi. Ertəsi gün yenə imam Həsən Əskərinin (ə) hüzuruna gəlib dedi: Yəbnə Rəsulillah – Ey Peyğəmbərin övladı! Dünən mənə o qədər lütf

və mərhamət göstərdiniz ki, sevincimdən zehnimdəki sualları soruşmağı unutdum. Amma dünən buyurdunuz ki, son imam həzrət Xızrla Zulqərneyn kimi olacaq! Nəyi nəzərdə tuturdunuz?

İmam Həsən Əskəri (ə) buyurdu: Onun qeyb dövrü uzun çəkəcək.

Mən təəccübə: Ey Peyğəmbərin övladı! Onun qeyb dövrü uzun çəkəcəkmi? – deyə soruşduqda, İmam (ə) buyurdu: Allah and olsun ki, bizim imamət və vilayət xət-timizə möhkəm bağlanan, qəlbi imanla dolu olan və ilahi ruhla təsdiqlənən kəslərdən başqa, onun imamətinə ina-nanların çoxu öz inanclarından dönəcək. Ey Əhməd! Sənə dediklərim ilahi sırlərdəndir, bunu başqalarından gizli saxla və şükür et ki, behiştə bizimlə birləşə olasan!

İMAM HƏSƏN ƏSKƏRIDƏN (ə) HƏDİSLƏR

* “İnsanlarla - istər dost olsun, istər müxalif - gözəl danişin və gözəl rəftar edin. Möminləri bir vəzifə olaraq həmişə gülərzüzlə qarşılıyın, müxalifləri də müləyim və gözəl danişıqla imana cəzb edin.”

* “Hər kim öz (din) qardaşına xəlvətdə nəsihət edərsə, həqiqətən, onu bəzəmiş, aşkarada nəsihət edərsə, doğrudan da, onu xar etmiş, alçaltmışdır.”

* “Sizə tövsiyə edirəm ki, Allahdan qorxun, dininizdə təqvalı olun, Allaha xatir çalışın, doğru danişin, sizi əmanətdar bilənə qarşı əmanətdar olun - istər yaxşı insan olsun, istərsə də pis, səcdələrinizi uzadın və qonşularınızla yaxşı davranışın ki, həzrət Muhəmməd (s) elə buna görə göndərilmışdır. Camaatla birləşə namaz qılın, onların dəfn mərasimlərində iştirak edin, xəstələrinə baş çəkin və hüquqlarını ödəyin.”

* “Həqiqətən, sizdən hər hansı biriniz dinində təqvalı, sözündə doğru və (əməlində) əmanətdar olub camaatla gözəl rəftar edərsə, deyəcəklər ki, bizim tərəfdarımız belə olar! Bu işlər bizi sevindirir.”

* “Allahı və ölümü çox yad edin, Quranı çox oxuyun və Peyğəmbərə (s) çox salavat göndərin. Həqiqətən, Peyğəmbərə (s) salavat göndərməyin on savabı var. Təvsiyələrimi qoruyun (unutmayın). Sizi Allaha tapşırır və sizə salam göndərirəm!”

* “Hər kəsin əxlaqi təqva, adəti güzəşt və xisləti səbir olsa, dostları çox olar.”

* “Kənarından keçdiyin hər kəsə salam vermək və məclisin aşağı tərəfində əyləşmək təvazökarlıq əlamətlərindəndir.”